

וישלחו זקני עירו ולקחו אתו מעים ונתנו אתו ביד
 גאל הדם ומת לא תזוס עינך עליו ובערת דם
 הגקי מישראל וטוב לך לא
 תסיע גבול רעך אשר גבולו ראשונים בגזלתך
 אשר תגזול בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לרשתה לא יקום עד אזוד
 באיש לכל עון ולכל זמאת בכל זמא אשר
 יזמא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים
 יקום דבר כי יקום עד זמוס באיש לעדות בו
 סרה ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני
 יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
 ההם ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד
 שקר ענה באזיו ועשיתם לו כאשר זמוס לעשות
 לאזיו ובערת הרע מקרבך והגשאים ישמעו
 ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
 בקרבך ולא תזוס עינך בפש בצפש עין בעין
 עין בעין יד ביד רגל ברגל כי
 תצא למלזמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב
 מבך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך
 מארץ מצרים והיה כקרבתם אל המלזמה ונגש
 הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל
 אתם קרבים היום למלזמה על איביכם אל ירך
 לבבכם אל תיראו ואל תזפזפו ואל תערצו מפניהם
 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלזם לכם עם
 איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים אל
 העם לאמר מי האיש אשר בנה בית זרע ולא
 זנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלזמה ואיש
 אזור יזנכנו ומי האיש אשר נטע כרם ולא זנכו
 ילך וישב לביתו פן ימות במלזמה ואיש אזור
 יזנכנו ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
 ילך וישב לביתו פן ימות במלזמה ואיש אזור
 יקחנה ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי
 האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא
 ימוס את לבב אזיו כלבבו והיה ככלת השטרים
 לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
 העם כי תקרב אל עיר להלזם
 עליה וקראת אליה לשלום והיה אם שלום תענך
 ופתחה לך והיה כל העם הגמצא בה יהיו לך
 למס ועבדוך ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך
 מלזמה וצרת עליה ונתנה יהוה אלהיך בידך
 והכית את כל זכורה לפני זרע רב הגשמים והטף
 והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך